Селәнә эмч

Рассказ

Булгън Дорджиевна эн поселкин уульнцсиг дугтнь медна; бмнянь чигн йовгдгс билә. Ода эргндән ик-ик көр хурдж одсн тәньгдлж өгхш. Хаалгъас хаджихлә көрд ундж одхмн.

Кесг йовчкад эмч хәәдж йовсн уульнцан олв. Кергтә герән олдж авхин кергт эн уульнцин зах күртлнь йовгдв. Герин терзәс герл гарад бәәнә. Эмч үүд цокв. Сиинцәс сурв:

—Кемб?

—Би эмчв,—гидж Булгън Дорджиевна хәрү өгв.

Толгъагъан зузан альчурар орасн, медәтә күүкд күн үүд секв.

— Санъгъджихн энүнд бәәнү?

—Уга, тиим улс уга.

—Юнъгад тиигджәхмб!—гидж Булгън Дорджиевна алнъ болв.—Гемтә көвүн бәәнә гиджәли?

—Гемтә күн манад уга,—гидж күүкд күн келв.

Булгън Дорджиевна бичкн чемодагъан секәд гемтә улс бичдг карточк авад, терзәс тусдж бәәсн герлүр өөрдәд, хайгинь хәләв.

—Матросовин нертә уульнц, 30-ч номертә гер, Санъгъджин Нарн.

—Тиим нертә кү сонъссн уга билә,—гидж күүкд күн келв.—Ягъдж медхв, шидр ирсн чигн болх.

—Юнъгад эндүрсн болхув,—гичкәд, эмч „ягъдм" гидж ухалв.

—Тертн Матросовин нертә биш, Матросский гидг уульнц болвзго. Тиим уульнц бәәнә,—гидж гентки сана авсн мет, күүкд күн келв.

Булгън Дорджиевна яяхан медлж эс чадад зогсв. Матросск уульнц чигн болх. Ягъдж медхв, эндүрсн болх. Бичдж авдг газрт тиим йовлл гардмн. Ода ягъсн сән болх? Йовад хәәсн сән болхув, аль хәрдм?... Уга, тиигдж болшго! Гемтә көвүн яяхмб? Күнд эс болсн болхла луудхн уга билә. Ягъад болв чигн олдж авх кергтә!

Эмч ода күртл зогса бәәсн гергнүрн хәлачкад, сурв:

—Тер уульнцур ягъдж одхинь медхшт?

—Гоодан йовад йовтн. Нег өөдм давлж гарчкад барун гар талан эргәд, тедүкнд бәәх гермүд үзхт. Тер. Зугар зөвәр хол.

Булгън Дорджиевна кесгтән йовад оркв. Газак харнъгъурч олв. Күн хая-хая харгъна. Гермүлин терзәс гарсн герл мисин нүдн болдж медгднә. Гентки нег ик көр харгъв. Альдагъарнь эргдж гархнь медглдж бәәхш. Харнъгъуд газр тенъгр хойр негдж олсн болдж мелгднә. Эмч көләрн болгъан тулдж ишкәд көриг өөдлв. Харнъгъу. Ганцхн цагъан пасн сөөг цәәлгънә. Булгън Дорджиевна гентки көрд булхад тусв. Хотхр бәәдж. Гартнь йовсн бичкн чемодан зөвәр уухнд одад тусв. Валенкинь түрә, ханцнь цугъар цасар дүүрәд, чирә, гарнь норлж одв. Эмч әрән гилж босдж авад чемодагъан оч авб. Көлинь хойр өвдг чим-чим гигъәд хорсад бәәв.

Өөдм давлж гарад, шин уульнцд орад, гермүдиг захаснь тоолад йовв. Кергтә гертән күрәд үүд поклгънла, өмнәснь әәмсн күүкд күн адгъдж үүд секв.

—Аш сүүлнь, эмч!—гидж байрлчкад, гергн келв:—Уралан, уралан гартн.

Сиинцд көлән арчх сәвүр хәәхлә, герин өзн герги бийнь сәвүрдәд көлинь арчхар седв.

Герт орхла, орн деер әмсхәд кевтсн бичкн көвүнә сөр, манънань буугдсн дундин наста залу сууна. Эмчиг үзн, залу агчмин зуур өөрдж босад, манъсидж бәәсн чирәнь герлтсн болад олв. Эн улсин байрта чирә үзн Булгън Дорджиевнан әүринь талвадж зууран үзсн тоотнь агчмин зуур мартгдв.

Көвүнүр өөрдәд одад хәлахлә, дегд күнд бәәдлтә әмсхәд, түнъшәд бәәнә.

Эмчин джөөлн гар чигн, уулгъсн эм чигн тус болад көвүн тогтнад унтад одв.

—Манъгъдур дакад ирнәв,—гичкәд гархар седхлә, герин өзн күүкд күн гараснь бәрчкәд тәвсн уга.

—Цә уугъад, дуладж авад йовтн.

Булгън Дорджиевна герин өзнә үгд б а г т в. Кевтсн көвүнүр дакад өөрдәд, бичкн төгрг улан альмн мет минчидж одсн чирәгъинь шинджләд кесгтән зогсв.

Аш сүүлнь Санъгъджинәс гархла, аргъул үләдж бәәсн салькн зогсад, тенъгр чилгрлә, то уга олн одд Булгън Дорджиевнаг байрлулдж чирмлдв.

„Ирсмн сән болв",—гидж эмч дотран санв.

Кезә чигн эн, Өдр сө гидж хәлахш. Газр хол өөрхн гидж зогсхш. Кедү күүнә әм харсдж авсн болх тер! Цань уга күндтә, олн-әмтнд густа көдлмш.

И. ШАНТАРЕВИЧ.